

KANOTFÖRENINGEN ÖRESUND

KANOTFÖRENINGEN ÖRESUND

Kanotföreningen öresund, KFÖ för oss, bildades 1932-12-10 av fem paddelsugna gossar från öster i Malmö. Efter ett par namnbyten, Kanotklubben Fram, Malmö Kanotsällskap och Malmö Paddlar-klubb under de första åren så fick klubben slutligen namnet Kanotföreningen Öresund 1934-03-18.

Det första klubbhuset vid turbinkanalens mynning låg faktiskt inte mer än ett stenkast ifrån vårt nuvarande klubbhus invid Ribersborgsbadet. Hyreskontraktet med Hamnförvaltningen omnämner det första klubbhuset som ett "Kanotförvaringsskjul", norra spetsen av kvarteret Flintan i dåvarande industrihamnen. I drygt 30 år låg klubbhuset vid Sandsjön i Industrihamnen, Lodgatan. I klubbens historik från 1982 i samband med klubbens 50-års jubileum omnämns vårt nuvarande klubbhus, då ca 5 år gammalt, som "Sveriges ändamålsenligaste och tjugigaste kanothus". Förmodligen måste detta epitet nu tillskrivas den andra klubben i Malmö (MKK), men vi har en fantastisk fin kanotanläggning även efter drygt 20-års flitigt brukande.

Vägen dit har dock varit krokig. Under krigsåren var Industrihamnen avstängd och klubbhuset beslagttaget av militär. Då byggdes ett tillfälligt klubbhus i Sibbarp av överblivna transportlådor för bilar från Amerika. Klubbens verksamhet har t.o.m. legat i malpåse under ett par år efter den definitiva utflyttningen från

Sandsjön och industrihamnen 1975.

År 1963 kom beskedet att klubbhuset skulle vara avflyttat före den 30/4-1963. Så följer en rad år "på nåder" i Sandsjön. I årsberättelsen från 1968 skriver styrelsen, "Någon verksamhet på vår nuvarande plats i Industrihamnsområdet under den kommande sommaren är otänkbar". Styrelsen uppvaktar en hel rad med förtroendevalda och tjänstemän i staden. Klubben lovas till slut en tomt vid turbinens utlopp 1969. Den uppgivna stämningen ersätts med febril aktivitet. I verksamhetsberättelsen för 1969 kan man läsa "1969 blev det år då vi kunde avskriva tomtrågan från vårt handlingsprogram och notera att denna är definitivt löst. I fortsättningen har vi att helt inrikta oss på kanothusbygget. Med förhoppningen att dessa problem skall lösas under det kommande året och att ett nytt klubbhus skall stå på plats vid Turbinkanalens utlopp under år 1970". Tyvärr besannades inte denna förhoppning utan Kockums överklagade lokaliseringen till Länsstyrelsen. Efter ytterligare ett par år av oviss- het så erbjuds klubben tomtmark på västra sidan av turbinkanalens utlopp.

Den 21/5-1977 stod bygget klart och invigdes högtidligt av kommunalrådet Jan Svärd. Slutnotan blev drygt 500 000:-, oräknat alla arbetstimmar som klubbens medlemmar lade ner på bygget.

Följande är saxat ur klubbens jubileumsblad 1947.

KANOTFÖRENINGEN ÖRESUND

har nått 15-årsstrecket. 15 år, ja det är en kort tidsrymd ytligt betraktat, men som en levnadsålder för en idrottsförening inger den dock respekt. Har väl en förening uppnått denna ålder kan man väl anse, att den visat sig kapabel fylla den uppgift inom sporten som den blivit ålagd.

När man firar ett jubileum hör det så att säga till god ton att göra en återblick över de gångna åren. Vi skola här söka relatera själva upprinnelsen.

Starten skedde i anspråkslösaste former, det var fem stycken pojkar i 15-års åldern som lyckats knäpa ihop en s.k. kanot av cykelfäljar, träribbor, ståltråd och säckväv. Det hela blev en skapelse som av nutida kanotister knappast skulle bliva kallad kanot. Till senare tiders ungdomar kunna vi omtala att dessa fem pojkar under en hel sommar inte hade mera än denna "kanot" att paddla i. En paddlade och de övriga fyra stod otåligt inväntande sin tur på stranden. Detta primitiva förhållande skapade ändock en entusiasm och kärlek till kanotsporten som aldrig dött.

Redan första sommaren blev lokalfrågan aktuell. De höll på den tiden till vid turbinkanalens mynning och hade där vid en fiskehydda en ställning att lägga "kanoten" på. Det visade sig emellertid ganska snart att "kanoten" inte fick vara ifred utan för ganska illa när främmande personer lånade densamma. Det bestämdes därför att de skulle försöka få en tomt av hamnför-

valtningen. Detta lyckades också. De blevo tilldelade en tomt på samma ställe vid turbinkanalen. Tyvärr blev tomten utstakad upp till en där liggande tullvaktstuga. Tulltjänstemännen voro visst inte särskilt intresserade av att ha föreningen där ty pojkarna hade inte väl satt ner cementpålar förrän dessa vänliga själar jämnade dem med marken.

Medlemmarna blevo ganska pessimistiska ett slag. Hela saken kom i ett annat läge i och med en ny medlems inträde, han medförde en riktig kanot, vilket gjorde att deras vyer vidgades, och att de alla omedelbart ville ha likadana. Han förfäktade också den meningen att ett klubbhus för fem kanoter, som de tänkt sig vore alldeles för litet, nej, 20 kanoter skulle det rymma. De äldsta pojkarna funno denna plan svindlande, men sedan han gjort ritningar och visat hur han tänkt sig det hela upplagt voro de genast med på noterna. Ett så stort kanothus fick inte plats på tomten vid turbinen, varför de på nytt vändes sig till hamnförvaltningen och av dessa, alltid så vänliga och tillmötesgående herrar, fick en ny tomt vid Industrihamnen, som på den tiden låg mycket ödslig och isolerad. Även på den tiden var finansieringen ett problem, låt oss forska litet i hur detta löstes på den tiden. Den första vintern betalade medlemmarna en avgift på kr. 2:50 per vecka. Vilket på ett ungefär var vad var och en fick behålla av sin lön. Det såldes jultidningar och lottades ut en kudde som en hjälpsam moder broderat. Resultatet blev att de lyckades skrapa ihop mellan 300-400 kronor. Samma vinter byggdes även kanoter av modellen Nova.

Första bygget stod färdigt redan 1933, det visade sig tyvärr ganska så snart att det var rena amatörer som varit byggherrar, ty väggarna började bågna och taket fick samma profil som en kamelrygg. Många nya medlemmar sökte och vunno inträde redan detta år och genast blev det aktuellt med nytt och ändamålsenligt kanothus.

Redan 1934 var det tid att börja det nya bygget. Finansieringen ordnades sålunda att vi fick en borgensman och kunde erhålla avbetalningskontrakt på det material som åtgick. Det nya kanohuset blev betydligt bättre, det är detsamma som fortfarande disponeras av föreningen, att det nu måste skatta åt förgängelsen får tillskrivas den enorma tillslutningen av nya medlemmar med därav framtvingande krav på större utrymmen. Detta var vad som ryms inom ramen för detta lilla häfte, det rör sig som synes endast om husbygge, ja, detta har väl också varit den röda tråden genom de hitills gångna åren. Föreningens utmärkta tävlingspaddlares bedrifter har inte kunnat dragas fram ur minnets gömslen, det fodras mycket större utrymmen än vad som har står till buds. Till föreningens 20-årsjubileum bör vi kunna utgeva en utförligare jubileumsskrift.

Så återstår det endast för skrivaren som tillhör dem som haft förmånen att tillhöra föreningen sedan star-

ten, att tacka för alla dessa år av gott kamratskap och friska härliga tag och önska goda framsteg och gott kamratskap för de kommande åren. Likt denna återblick blir mitt försök att teckna en kort klubbhistorik, en fokusering på klubbens olika klubbhus. De idrottsliga förtjänsterna kommer till korta för klubbens materiella tillgångar.

Sammanfattningsvis kan man säga; Från att ha varit en relativt framstående racingklubb, i klubbens ”ungdomsår”. Har vi övergått, när klubben nått ”pensionsålder”, till att vara en motions- & långfärdsklubb.

BG Pettersson

